El somni d'un gironí

Valery, en una acció del partit d'ahir LOF.

Per puntuar al camp del Madrid, el Girona va necessitar la millor versió de cadascun dels setze jugadors que van trepitjar la gespa del Santiago Bernabéu. Tots i cadascun d'ells van signar segurament el partit més sacrificat del curs, i per això no hauria estat del tot injust si els gironins haguessin aconseguit fer-la encara més grossa i guanyar el matx. Hauria estat el colofó perfecte. Per a tot l'equip, però encara més per a un dels protagonistes més inesperats d'ahir, Valery Fernández. L'escalenc, l'únic jugador nascut a la demarcació gironina del primer equip, va ser titular i va lluir per primera vegada el braçal de capità. Un braçal especial i commemoratiu per celebrar les Fires de Sant Narcís. "Quan entres al camp, veus com és i mires els jugadors que tens al davant, impressiona, però hem fet un gran partit. Empatar en un camp com el Santiago Bernabéu sempre et deixa sensació de victòria, però també és veritat que fins i tot podríem haver arribat a guanyar el partit. Sobretot la primera part que hem fet ha estat espectacular, tenint el domini del joc i disposant de les arribades amb més perill", va dir Valery després del partit, lamentant que no acabés de ser tot més rodó.

Després de no ser titular des de la primera jornada al camp del València i d'haver disputat només 169 minuts aquesta temporada, Míchel va apostar per Valery a la banda esquerra. Era pràcticament impossible de predir que el madrileny apostaria per l'escalenc, però el partit li va donar tota la raó del món, ja que va tenir un paper clau per mantenir la solidesa defensiva en aquella banda ajudant Miguel Gutiérrez. I no només això, sinó que es va deixar veure molt sovint a prop de la porteria que defensava Courtois. De fet, va tenir dues ocasions claríssimes per avançar el Girona quan el partit encara estava igualat a zero. Primer, en la primera part, quan va rematar de cap una centrada d'Arnau. La seva rematada, més digna d'un davanter centre pur que no pas d'un jugador de banda, avançant-se a la marca de tot un central com Antonio Rüdiger, va sortir desviada per ben poc a la dreta de la porteria d'un Courtois que no hauria pogut fer res per evitar el gol. I, després, ja en la segona part, l'escalenc es va trobar sol davant del porter belga en una acció d'un contra un. Allà, però, li va faltar ànima de davanter centre i Courtois li va aturar el xut, en una acció que es va anul·lar per un fora de joc inexistent, de manera que en cas d'entrar hauria estat un gol vàlid.

Marcar en una d'aquestes dues ocasions que va tenir és el que va faltar en el partit de Valery, que va demostrar que està preparat per assumir més galons dins la plantilla i tenir més minuts dels que ha tingut fins ara. I no hi havia millor ocasió per fer-ho que al camp del Madrid, sent un gironí, coincidint amb les Fires de Sant Narcís i lluint el braçal de capità. Un somni que molts poden arribar a tenir algun dia, però que molt pocs poden arribar a complir. I Valery ho ha fet.

Publicat a:
-L'Esportiu. Girona 31-10-2022, Pàgina 4

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/girona/article/2212287-el-somni-d-un-gironi.html